

ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ

«ΙΣΒΟΡΟΞ»

ΕΝΤΥΠΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ & ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΜΑΡΑΝΤΙΩΤΩΝ

ΕΝΤΥΠΟ ΚΑΛΩΣΙΟ
Αρ. 1192302
Α.Α. 285

Τριμηνιαία έκδοση. Μάιος - Ιούνιος - Ιούλιος 2002

Τιμή Ένεκεν Τεύχος 9ο

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η επικοινωνία μας: Χ. Βλάνος, Χ. Φασούλης, Κ. Σκούρτης	3-4
Ο θησαυρός του... Βασιλιά. Θ. Τσώχος	4-8
Το στολίδι μας: Συμφωνητικόν Χρ. Α. Ζακόπουλος	9-10
Στο χωριό το Πάσχα	10-14
Η Αδελφότητά μας στο διάβα του χρόνου. Μ. Γκουντουβά	15
Δραστηριότητες της Ομοσπονδίας μας	16-17
Η εκκλησιαστική επιτροπή	17-18
Ειδήσεις και Σχόλια	18-21
Το παράπονο του Φάνη. Στ. Τσιάτσης	22-23
Λουτρά: Αναπτυξιακή εταιρεία Αμάραντος	24-28
Ο Βράχος: το στέκι των νέων	28-29
Φωτ. Εξωφύλλου-Αναβάπτισμα	29
Κοινωνικά	29-30
Οι άνθρωποι του χωριού μας	31-32

- Τα ενυπόγραφα κείμενα δεν εκφράζουν απαραίτητα θέσεις και απόψεις του περιοδικού, ούτε και οι συμμετέχοντες στο περιοδικό είναι απαραίτητο να συμφωνούν με τις απόψεις του. Για τα ανυπόγραφα την ευθύνη φέρει η διεύθυνση του περιοδικού.
- Επιτρέπεται η αναδημοσίευση και η μετάδοση όλου ή μέρους της έκδοσης, κατόπιν αδείας του εκδότη ή εφόσον αναγράφεται η πηγή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής:

Παναγιώτης Στεφ. Ζακόπουλος

Κρήτης 23 και Χαλκίδος-Κ. Χαλάνδρι Τ.Κ. 15231

Τηλ. 010-6721822-Κιν. 0972733656

και Αμάραντος Κονίτσης - Τ.Κ. 44100-Τηλ. 0655 0-23648

Υπεύθυνος τυπογραφείου:

Ευγενία Σπανού

Ευριπίδου 87 - Fax:010-3214317

Η επικοινωνία μας

Παναγιώτη

Σ' ευχαριστώ για το περιοδικό που μου στέλνεις.

Με την δημιουργική για το χωριό μας πρωτοβουλία σου, έδωσες την ευκαιρία σε αξιόλογους συγχωριανούς μας, να μας φέρουν πίσω στις ρίζες μας.

Η έκδοση του περιοδικού καθώς φαίνεται ήρθε τη στιγμή που το χωριό μας τη χρειαζόταν. Νάσαι γερός, συνέχισε αυτό που με ανιδιοτέλεια άρχισες και που μόνο θετικά έχει να προσφέρει στον τόπο μας.

Σ' ευχαριστώ

Χρίστος Θ. Βλάνος

Θεσσαλονίκη 2-5-2002

Αγαπητέ Χρίστο· Σ' ευχαριστώ για τις ευχές και τα ενθαρρυντικά σου λόγια. Θα συνεχίσω με μεγαλύτερο ζήλο το έργο που όλοι αγκάλιασαν και στήριξαν.

Με αγάπη

Παν. Στ. Ζακόπουλος

Αγαπητοί φίλοι

Έλαβα τα τεύχη του περιοδικού σας που τα διάβασα με μεγάλη προσοχή. Πλούσια ύλη σε συναρπάζει κάθε σελίδα. Είναι μια ύλη ορθά επιλεγμένη και φέρνει τον κάθε αναγνώστη να θυμηθεί με νοσταλγία το παρελθόν και να ζει με τα ήθη και έθιμα των προγόνων μας.

Πιστεύω πως σχεδόν με τον ίδιο τρόπο ζωής είχαν και οι πρόγονοι μας στο Κεφαλοχώρι (Λυκόρραχη).

Για να διαπιστώσετε αυτό σας δίνω στο περιοδικό σας το βιβλίο που έγραψε η φιλόλογος συγχωριανή μου Αγόρω Τσίου στο «ΛΟΥΨΙΚΟ ΚΟΝΙΤΣΑΣ» τραγούδια και χοροί του γάμου και το δίσκο που τραγουδούν οι γιαγιάς μας και οι μητέρες μας.

Θερμά συγχαρητήρια για το περιοδικό σας που το θεωρώ και δικό μας και σε όλους εκείνους που συμβάλουν στην έκδοσή του.

Συνεχίστε το θαυμάσιο έργο σας.

Σας εύχομαι καλή επιτυχία.

Χρήστος Φασούλης

Δημοτικός Σύμβουλος Μαστοροχωρίων

Κεφαλοχώρι - Κόνιτσας

Κύριε Χρ. Φασούλη

Έλαβα το αξιόλογο έντυπο υλικό σας και πραγματικά επιβεβαίωσα κάτι που είχα διαπιστώσει. Την ενιαία πορεία των χωριών μας. Γι' αυτό και μελλοντικά θα δημοσιευθεί. Ευχαριστώ για τις ευχές σας. Εύχομαι υγεία και καλή ευόδωση στο έργο σας!

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς

Παναγιώτης Στ. Ζακόπουλος

Αθήνα 30-6-02

Κύριε Ζακόπουλε

Σας στέλνω το νέο τεύχος του περιοδικού μας και σας εύχομαι να είστε καλά και να μην απογοητεύεστε από τα μικροπάθη που δυστυχώς δημιουργούνται στα χωριά μας, όπως διάβασα στο τελευταίο τεύχος του δικού σας περιοδικού που έχετε την καλοσύνη να μου στέλνετε.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς

Κώστας Σκούρτης

Κύριε Σκούρτη· έλαβα το νέο τεύχος σας, το «**εκ χιονιάδων**» με την σπάνια καλαισθησία και το αξιόλογο περιεχόμενο όπως εξ' άλλου και τα προηγούμενα. Αποτελεί τιμή για τον τόπο μας η έκδοσή του. Σας εύχομαι υγεία και καλή δύναμη και μακροημέρευση στο περιοδικό σας. Σας διαβεβαιώ ότι όχι μόνο δεν κλονίζομαι από τις αρνητικές αντιδράσεις, αλλά απεναντίας δυναμώνω. Η αποδοχή και η αγάπη των αναγνωστών είναι αυτή που με στηρίζει.

Σας ευχαριστώ για τις ευχές σας

Με εκτίμηση

Παναγιώτης Ζακόπουλος

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΟΥ... ΒΑΣΙΛΙΑ

Αρχές του περασμένου Δεκέμβρη διαβάζοντας το πολύ αξιόλογο διμηνιαίο περιοδικό «**ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ**» - (Φύση - Ιστορία - Επιστήμη), τεύχος 24, Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2001, βρέθηκα μπροστά σε μια αναπάντεχα ευχάριστη έκπληξη, που με γέμισε όμως με πολλά ερωτηματικά και σκέψεις και ήταν η αιτία να γράψω αυτές τις γραμμές. Εκτός από τα άλλα πολύ ενδιαφέροντα θέματα που έχει για την Ελληνική Φύση και τη γνωριμία με τις απaráμιλλες ομορφιές της, **περιλαμβάνει και το Δεκαήμερο Οδοιπορικό της Ποδηλατικής Διάσχισης μιας Ομάδας Επτά (7) ατόμων, της Συνοριακής Γραμμής των Βόρειων Συνόρων μας!!!**

Κατά τα γραφόμενά τους στη σελίδα 143,

«...**Η «διάσχιση συνοριακής γραμμής»** πέρασε έντεκα νομούς και, περίπου, διακόσια χωριά. Επιλέχθηκε με στόχο την κάλυψη των χαρακτηριστικότερων τοπίων της συνοριακής γραμμής...»

Μέσα σε αυτή δεν θα μπορούσε να λείπει ο **ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ** (με διανυκτέρευση) και μάλιστα στην πρώτη μέρα του Οδοιπορικού της Ομάδας, στις 16 του Μᾶη του 2001! Τα λόγια της περιγραφής τους απλά, αλλά τόσο αληθινά που με έκαναν να αισθανθώ από τη μια τυχερός που είμαι από εκεί και από την άλλη θλίψη, γιατί είναι

λυπηρό να μας το θυμίζουν κάθε φορά οι άλλοι το **Θησαυρό** που έχουμε!

Ας μου επιτρέψει ο κ. Γιάννης Πρασάς (ο υπογράφων το κείμενο στο περιοδικό), να αναδημοσιεύσω αυτούσια δύο σημεία του κειμένου του που κοσμούν το περιοδικό και συγκεκριμένα από τις σελ. 125 και 127, 128. Αρχίζει λοιπόν, ως εξής:

«Υπάρχουν λέξεις που το άκουσμά τους και μόνο δημιουργεί συνειρμούς σε δρόμους ταξιδιάρικους. Η λέξη "απογείωση" για παράδειγμα, εκτός κι αν είσαι πιλότος ή αεροσυνοδός, "κατάστρωμα", εκτός αν είσαι ναυτικός, "διόδια", εκτός αν είσαι υπάλληλος του ταμείου Εθνικής Οδοποιίας, "διάσελο", εκτός αν είσαι άσχετος από βουνά, "τελωνείο", εκτός αν είσαι τελωνειακός ή έχεις πάρει δώσε με τελωνειακούς.

Καμιά όμως λέξη ταξιδιάρικα δεν μπορεί να αποτυπώσει την έννοια "ταξίδι" περισσότερο από την έννοια "συνοριακή γραμμή"».

Για να συνεχίσει σε κάποιο άλλο σημείο:

«... Ακολουθώντας τις οδηγίες του χάρτη μας φτάσαμε ακριβώς δίπλα στα Ιαματικά λουτρά **στα Καβάσιλα**, στη νότια όχθη του Σαραντάπορου και συνειδητοποιήσαμε ότι δεν υπήρχε τρόπος να περάσουμε στην απέναντι πλευρά. Ακολουθώντας, από ένστικτο κυρίως, ένα κακοτράχαλο χωματόδρομο, βγήκαμε στον κεντρικό δρόμο και σύντομα φτάσαμε **στον Αμάραντο. Να πάτε στον Αμάραντο**. Από πουθενά αλλού δεν υπάρχει καλύτερη θέα προς τους ορεινούς όγκους της Τύμφης και του Σμόλικα. Από πουθενά αλλού δεν θα βλέπετε συγχρόνως τις κορυφές του Σμόλικα, τις βόρειες ορθοπλαγιές της Τύμφης (Γκαμήλα, Πλόσκος, Βαρελάκι κλπ) αλλά και την Αστράκα, ακόμα και το διάσελο του καταφυγίου!

Διανυκτερεύσαμε στην παιδική χαρά, έχοντας δύο ακόμη γεγονότα να θυμάμαστε. Την σύλληψη εννιά Αλβανών λαθρομεταναστών σχεδόν μπροστά στα μάτια μας, και την γνωριμία με τον κυρ Κώστα, την "ψυχή" του χωριού. Όταν του ζητήσαμε λίγο ταίπουργο, ο κυρ Κώστας μας "ψάρωσε", λέγοντάς μας με ύφος που δεν σήκωνε δεύτερη κουβέντα "ήρθατε αργά, ας ερχόσασταν νωρίτερα".

Οι δύο επόμενες ώρες της ιστορίας με βρήκαν μαζί με το Θωδωρή να μιλάμε με τον κυρ Κώστα, τόσο ζεστά και ανθρώπινα, που ξεχάσαμε το φαγητό, που στο μεταξύ είχε ετοιμαστεί στο camp. Για την ακρίβεια, περισσότερο ακούγαμε παρά μιλάγαμε, καθώς όταν άνθρωποι σαν τον συνομιλητή μας αποφασίζουν να ανοίξουν την καρδιά τους, το καλύτερο που έχεις να κάνεις είναι απλά να ακούς...

Ορθοπεταλιές στον Γράμμο

ΤΟ ΠΡΩΙΝΟ ΣΤΟΝ ΑΜΑΡΑΝΤΟ ήταν ελαφρώς στρατιωτικό! Ο διοικητής

της στρατιωτικής μονάδας που ήταν υπεύθυνη για την ασφάλεια της περιοχής είχε έρθει από την Κόνιτσα για να μας υποδεχθεί αλλά και για να μας δείξει ποδηλατικές διαδρομές που δεν αναγράφονται σε κανέναν χάρτη. Ευτυχώς που ήρθε... Πρόθεσή μας ήταν να κινηθούμε από δασικούς δρόμους όσο το δυνατόν πλησιέστερα στα Ελληνοαλβανικά σύνορα, πρόθεση που αν προσπαθούσαμε να πραγματοποιήσουμε ίσως τώρα να ήμασταν ακόμα εκεί. Οι πρόσφατες έντονες βροχοπτώσεις είχαν κυριολεκτικά εξαφανίσει ολόκληρα κομμάτια από το δαιδαλώδες σύστημα δασικών δρόμων που γλύφει τη νότια (Ελληνική) πλευρά της δυτικής απόληξης του Γράμμου...».

Είναι αλήθεια όλα αυτά ή όχι; Εάν είναι μήπως εμείς οι «**ντόπιοι**», εθελotuφλούμε μπροστά σε όλα αυτά και γινόμαστε αχάριστοι και σκληροί, μπροστά στην τύχη που είχαμε να είμαστε από αυτόν τον τόπο;

Είναι αλήθεια αγαπητοί μου, γιατί μόλις διάβαζα τις γραμμές αυτές του κειμένου, θυμήθηκα και τα λόγια του Δημοσιογράφου και Περιηγητή Γιάννη Ντρενογιάννη, που έγραψε συν των άλλων μετά την επίσκεψή του στον ΑΜΑΡΑΝΤΟ, στην Εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» στις 13 Νοέμβρη 1998 «...**Θεέ μου, τι μαγευτική διαδρομή!...**». Και τα συναισθήματα μου μπερδεύτηκαν πιο πολύ! **Πόθος και Νوستαλγία για το χωριό - Θλίψη και Πόνος για την εγκατάλειψη και την Απόθειά μας.**

Γιατί σε τόσο μορφωμένους και κοσμογυρισμένους ανθρώπους, κάποια απλά πράγματα, κάποιες συνοπτικές διαδικασίες, κάποιες ντόμπρες κουβέντες, κάποιες απλές ανθρώπινες επαφές, κάποια γνωριμία με τη φύση, να τους δημιουργούν αισθήματα θαυμασμού και να φαντάζουν τόσο σπουδαία, περικλείοντας μέσα όλα αυτά τα στοιχεία που τα ονομάζουμε «**Μεγαλείο της Φύσης κι του Ανθρώπου**» και εμάς, όχι μόνο να μην μας αγγίζουν, αλλά ούτε καν να μας συγκινούν ή να μας προβληματίζουν;

Γιατί μέσα σε λίγα λεπτά κατάλαβαν ότι ο κυρ Κώστας, όπως οι ίδιοι αποκαλούν **τον μπάρμπα-Κώστα τον Κούκη, είναι η «ψυχή» του τόπου** και παρά το «ψάρωμα» που τους έκανε, αφού τους αρνήθηκε κατ' αρχάς λίγο «πολύτιμο» τσίπουρο, να τους «κερδίσει» και τις επόμενες δύο ώρες να τους έχει ακροατές και να τους χαρίζει τις πολύτιμες γνώσεις του για τον τόπο, κάνοντάς τους συγχρόνως να αποτυπώσουν το γεγονός στο χαρτί;

Γιατί, ήταν απέναντί τους αγνός και αληθινός, όπως άλλωστε είναι ο κάθε γέροντας και γερόντισσα του χωριού μας που μεγάλωσε και γαλουχήθηκε με τις ηθικές και παραδόσεις αυτού του τόπου, έπραξε αυθόρμητα, με ανιδιοτέλεια και ο απλός και συνάμα λιτός λόγος του, τους μάγεψε και τους κέρδισε, τους «σκλάβωσε».

Αρκεί όμως αυτό; **ΟΧΙ!!!** Πολύ μεγαλύτεροι δήμοι και κοινότητες, από όπου

είχαν την τύχη να περάσουν οι ποδηλάτες, έτρεξαν να τους φιλοξενήσουν, να τους ταΐσουν, να τους ξεκουράσουν και να περιθάλψουν αυτούς τους οδοιπόρους, να τους πληροφορήσουν για τον τόπο τους, για τη φύση, τον πολιτισμό τους, τις παρακαταθήκες και τα δρώμενά τους και κατά συνέπεια να τους εξαναγκάσουν να γράψουν για τον τόπο τους, να τον κάνουν γνωστό!

Εμείς όμως αφεθήκαμε στην καλή θέλησή τους!!! Εκτός εάν ξέρουμε **«την ομορφιά»** που έχουμε και είμαστε σίγουροι, ότι όπως και να τους αντιμετωπίσουμε, πάλι καλά λόγια θα πουν και θα γράψουν για μας και το χωριό μας, **«ΓΙΑΤΙ ΕΧΟΥΜΕ ΤΟ ΘΗΣΑΥΡΟ ΤΟΥ... ΒΑΣΙΛΙΑ» στα χέρια μας!** Ίσως γι' αυτό τους αφήσαμε να κοιμηθούν στην παιδική χαρά, ίσως γι' αυτό δεν βρέθηκε κανένας επίσημος φορέας του χωριού να τους παράσχει φιλοξενία και ενημέρωση, να τους κατατοπίσει για τα δύσβατα μονοπάτια, παρό μόνο ο στρατιωτικός διοικητής του τάγματος Κόνιτσας, όπως χαρακτηριστικά το αναφέρουν οι ίδιοι στο κείμενό τους, γιατί κατά τα λεγόμενά τους, εάν δεν ήταν αυτός, θα ήταν ακόμη χαμένοι στα βουνά του Αμαράντου (ή ακόμη και της γειτονικής Αλβανίας)! Και τέλος ίσως το κάναμε επίτηδες, γιατί αν τους φιλοξενούσαμε και ένιωθαν την ζεστασιά **«του ορεινού»** και ήθελαν να καθίσουν παραπάνω ή και να ξανάρθουν, θα γνώριζαν την πραγματικότητα, που δυστυχώς είναι λίγο διαφορετική!

Θα έβλεπαν την εγκατάλειψη του τόπου σε όλο το μεγαλείο της, θα έβλεπαν τον μαρασμό του, θα ένιωθαν την αδιαφορία όλων των επίσημων φορέων και μη, θα ήταν μάρτυρες μιας παντελούς άναρχης δομής και ενός πραγματικού πολέμου, χωρίς νόμους και κανόνες ανάμεσα στον **«Άνθρωπο (Θηρίο) και τη Φύση (Ζώα - Φυτό)»**. Θα παρακολουθούσαν δεκάδες κυνηγούς να μιλάνε με πώρωση και κυνισμό, για το κατόρθωμά τους να αφανίζουν σιγά-σιγά όλα τα έτσι κι αλλιώς ελάχιστα εναπομείναντα είδη πανίδας, χωρίς κανένα έλεγχο (με το απλό σκεπτικό τους, **«ΟΤΙ ΚΙΝΕΙΤΑΙ ΠΥΡΟΒΟΛΕΙΤΑΙ»!**) Προστατευόμενα είδη, Ζαρκάδια, Αγριόγιδα, Αρκούδες, Λύκους, Αλεπούδες ακόμη και Αγριογούρουνα, Λαγούς κλπ σε μέρες και ώρες μη επιτρεπόμενου κυνηγιού. Θα κοιτούσαν την άναρχη και χωρίς κανένα νομικό και ηθικό φραγμό υλοτομία, την καταστροφή της ίδιας της φύσης, να έχει ενεργό συμπαραστάτη και υποστηρικτή συμμετοχο θα έλεγα, την απάθειά μας, το σκεπτικό μας **«ΕΓΩ ΘΑ ΜΙΛΗΣΩ; ΑΣ ΒΓΑΛΟΥΝ ΟΙ "ΆΛΛΟΙ" ΤΟ ΦΙΔΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΡΥΠΑ»** (ποιοί είναι αυτοί οι "άλλοι" όμως); Θα έβλεπαν τον τόπο να πορεύεται μόνος του, χωρίς να νοιάζεται κανείς μας, μα κανείς μας γι' αυτόν! Θα έβλεπαν... Θα έβλεπαν... Θα έβλεπαν... Μόνο τον «παράδεισο» που μας περιγράφουν δεν θα έβλεπαν και την κατά συνέπεια, εξ ουρανού σωτηρία του τόπου μας δεν θα έβλεπαν!!!

Παρόλα αυτά, νιώθω την ανάγκη να ζητήσω μια προσωπική συγγνώμη για την όλη αντιμετώπιση από τους επίσημους φορείς και μη, που είχε η ποδηλατική ομάδα στο χωριό μας και συνάμα να ευχαριστήσω τον κ. Γιάννη Πρασά, για τα υπερπολύτιμα

λόγια του και την καταπληκτική περιγραφή του για τον **ΑΜΑΡΑΝΤΟ** στο περιοδικό **«ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ»** και κατ' επέκταση τον κ. Γιάννη Ντρενογιάννη, που έπραξε κάτι ανάλογο παλαιότερα στην εφημερίδα **«ΤΑ ΝΕΑ»**.

Γι' αυτό χρειάζεται και επιβάλλεται η **ΕΝΕΡΓΟΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΟΛΩΝ ΜΑΣ, φίλοι χωριανοί**, όσοι αγαπούμε αυτό το χωριό και κατ' επέκταση αυτόν τον τόπο. Πρέπει να παρακολουθούμε τα δρώμενα, να είμαστε μπροστάρηδες, να μην είμαστε παθητικοί θεατές των εξελίξεων και καταστάσεων που δημιουργούνται, **να ελέγχουμε και να καθοδηγούμε εμείς τους φορείς και όχι αυτοί εμάς**. Ο σκοπός της ύπαρξής τους είναι να μας εξυπηρετούν και όχι να τους εξυπηρετούμε. Πρέπει με πάση θυσία να προστατέψουμε και να αναδημιουργήσουμε αυτόν τον τόπο. Να δείξουμε σε όλους, ότι η εγκατάλειψη και η περιφρόνηση που του προσφέρεται «απλόχερα» αυτόν τον καιρό δεν του ταιριάζει, δεν του αρμόζει. Να δώσουμε να νιώσουν όλοι, ότι είμαστε απαιτητικοί, δεν συνεριζόμαστε ούτε καν με τα λίγα, αλλά θέλουμε τα πιο πολλά, τα θέλουμε όλα. **«Η Ισχύς εν τη Ενώσει»**, πάντα αποδίδει τα μέγιστα. Η αδιαφορία και η μικροπρέπεια, εξυπηρετεί στο τέλος συμφέροντα επιτήδειων. Και εν τέλει αγαπητοί μου συγχωριανοί, ας μην ξεχνάμε ότι θέλει **«Τόλημη και Παρρησία η Αρετή»!**

Πρέπει ο καθένας μας να τα λάβει σοβαρά όλα αυτά και να **αναλάβει ένα κομμάτι ευθύνης**, γιατί αν συνεχίσουμε έτσι με τους ίδιους ρυθμούς, με λύπη το λέω και μακάρι να με διαψεύσουν τα γεγονότα, θα καταλήξουμε σαν το παραμύθι που στο τέλος, έγινε... **«ΑΝΘΡΑΚΑΣ (κάρβουνο) Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΟΥ... ΒΑΣΙΛΙΑ».-**

Σας ευχαριστώ πολύ όλους
ΤΣΩΧΟΣ ΘΩΜΑΣ

Το χωριό και τμήμα της περιοχής του! (φωτ. αρχείο Π.Ζ)

Το στολίδι μας

Το παλαιό σχολείο του χωριού, σημερινός ξενώνας, δείγμα της εμπειρικής αρχιτεκτονικής και της υψηλής τεχνικής των κτιστών και πελεκάνων. Στο παρόν τεύχος δημοσιεύω το «**Συμφωνητικόν**» για την ίδρυσή του. Μου το έστειλε προς δημοσίευση ο αγαπητός κ. **Χρήστος Αθ. Ζακόπουλος**. Του το άφησε ο παππούς του Παπα Γιώργης. Ήταν κληρονομιά από τον πατέρα του τον παπα Νικόλα που εκτελούσε και χρέη γραμματικού. Τον ευχαριστώ θερμά. Εάν κάποιος άλλος έχει στοιχεία, ας τα αποστείλει να τα δημοσιεύσουμε και να καταγράψουμε έτσι την μέχρι σήμερα ιστορία του.

Συμφωνητικόν

Οι υποφαινόμενοι σήμερα ευχαρίστως εσυμφωνήσαμεν με τους κυρ. πρόκριτους και επιτρόπους του χωριού μας Ισβόρου δια να φιάσμε το σχολείον κατά τους εξής όρους.

1) Το μήκος μέτρα δέκα πέντε αριθ. (15) πλάτος μέτρα οκτώ (8) το ύψος αυτού από το πρέκι της πόρτας μέτρα οκτώ (8).

2) Τα δε θέμελα θα έχουν φάρδος ογδοήκοντα πόντους ως και ο τοίχος εις το στρώσιμον της πόρτας και θα περάσουμε έπειτα από δυο μέρη κορνίζα από δυτικόν και νότιον πρόσωπον.

3) Από την κορνίζα εις το απάνω πάτωμα θα είναι (75) εβδομήκοντα πέντε πόντους και κορνίζα πάλιν ως η ρηθείσα...

4) Από το πάτωμα του τουσιεμέ εις την κορυφήν του κτηρίου θα είναι εξήντα οχτώ πόντους και απάνω κορνίζα με καπάκια απάνω και κάτω της κορνίζας η κορνίζα θα είναι θηλυκιά (15) δεκα πέντε πόντους.

5) Η είσοδος θα γίνει από το κάτω μέρος το δε μέγεθος αυτής όσο θελήσωσιν οι άνθρωποι. Το ζέχη αυτής δηλ. η λαμπάδα (40) σαράντα πόντους με κιεμέρη...

6) Τα παράθυρα εις μεν το ύψος και φάρδος κατά την θέλησιν της επιτροπής. Το δε ζέχη εξωτερικώς (20) είκοσι πόντους από την κάσα. Δέκα οχτώ (18) πόντους, εξωτερικώς καθώς της εκκλησίας με κιεμέρη, εσωτερικώς με πλακώματα...

7) Εις βάρος μας είναι μόνον τα λιθάρια αγγονίες και άμμος αι αγγονίες θα είναι (45) σαρανταπέντε πόντους το πελέκι θα γίνει με σμιλιά και με σουβλί και ολίγο με την χτενιά όχι πρώτο θα γίνει και εν μεσσότειχον κατά μήκος εις τον κάτω τουσιεμέ δηλ. στρώσιμον της πόρτας εξήντα πέντε πόντους φάρδος.

Είναι ακόμα εις βάρος μας δια να βγάλουμε την πλάκα της σκεπής και καπάκια όσα. Δια την άνωθεν συμφωνίαν θέλουν μας πληρώσουν οι εφοροεπίτροποι προς πέντε ήμισι γρόσια έκαστον πήχην η δε πήχη εβδομήκοντα πέντε πόντους (αριθ. 75).

Η τροφή είναι εις βάρος μας θέλουν να μας δώσουν προσέτι και είκοσι οκάδες ρακή (20) καλή μεταβγαλμένη. Και (2) δυο γίδια στίρα και δυο αρνιά καλά.

Διό εγένοντο δυο τα αυτά συμφωνητικά δι ομοφωνίαν αμφοτέρων των μερών.

Και εις ένδειξιν υποφενόμεθα.

Τη 25 Μαΐου 1902

Ίσβορος

Γεώργιος Χρήστου

Νικόλαος Βασιλείου

Σημείωση: Τα πλήρη ονοματεπώνυμα των ανωτέρω είναι των μαστόρων συγχωριανών μας όπως φαίνεται και από ένα δεύτερο συμφωνητικό που εκεί αναφέρονται ο Γεώργιος Χρ. Παναγιωτίδης και Νικόλαος Β. Πανταζόπουλος.

ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ ΤΟ ΠΑΣΧΑ!

Ο εορτασμός φέτος του Πάσχα στις 5 Μάη, βοήθησε πολύ στην προσέλευση μεγάλου αριθμού αποδήμων στο χωριό. Όλες οι γυναίκες του χωριού και τα κορίτσια, βοήθησαν στον πανέμορφο στολισμό του Επιτάφιου. Την περιφορά του οποίου ανέλαβαν οι νέοι του χωριού, συνοδευόμενοι από όλους τους κατοίκους στην καθιερωμένη διαδρομή βουβοί και συγκινημένοι με τις λαμπάδες στα χέρια.

Το χαρμόσυνο γεγονός της Αναστάσεως γιορτάσθηκε εντός του Ιερού Ναού από τον Ιερομόναχο πατέρα Κοσμά. Στο τέλος αντηλλάγησαν ευχές μεταξύ όλων με τα «βεγγαλικά» να ταραάζουν τη γαλήνια νύχτα.

Και του χρόνου όλοι μαζί!!!

Στην λειτουργία του προστάτη μας Αγίου Γεωργίου, προΐστατο ο Σεβασμιότατος

(συνέχεια στη σελ. 14)

Όλες οι γυναίκες
του χωριού
και τα κορίτσια
βοήθησαν
στον στολισμό
του Επιτάφιου,
δεχόμενες
τις ευχές
και των άλλων
συγχωριανών.

Η κ. Μαριάνθη Συρμακέση και η κ. Αφροδίτη
Ζιάκου στολίζουν τον Επιτάφιο. Και του χρόνου!

Ο μικρός Νικόλαος Κασιόλας περνάει κάτω από
τον Επιτάφιο. Καλή σου πρόοδο!

Ο κ. Παν. Σκορδάς, ο κ. Ι. Κούκης και ο κ. Χρ. Ζιάκος με τις λαμπάδες στο χέρι ακολουθούν τον Επιτάφιο.

Μετά τη λειτουργία της γιορτής του Αγίου Γεωργίου οι πιστοί επιστρέφουν. Διακρίνονται: από δεξιά: Η κ. Πολυξένη Ντάψη, η κ. Σωτηρία Στυλιάρα, η Ανδρομάχη Παπαγιαννοπούλου, ο κ. Φ. Παναγιωτίδης, η κ. Ξάνθω Στυλιάρα και ο κ. Δημ. Τζιώτζης.

Ο Ιερέας του χωριού μας πατήρ Νικόλαος Μέμος. Αγκάλιασε στοργικά το ποίμνιό του, όπως τη μικρή Γαρυφαλλιά-Μαρία Φ. Στέρτσου. Η τιμήσή του τιμά και το χωριό μας. Άξιος!

Μητροπολίτης κ.κ. Ανδρέας.
σελ. 14)

(συνέχεια από την σελ. 10

Στη λειτουργία συμμετείχε ο ιερέας μας **πατήρ Ν. Μέμος** και ο χωριανός μας **Αρχιμανδρίτης κ. Σουτόπουλος Χερουβείμ**. Μετά το τέλος της λειτουργίας, του μηνύματος των άγιων ημερών και την αναφορά στο βίο του Αγίου Γεωργίου, ο **Σεβασμιότατος** είχε **φυλαγμένη μία έκπληξη, την τήρηση του ιερέα του χωριού μας κ. Νικολάου Μέμου**. Αναφερόμενος σχετικά είπε:

«Μετά από κάποια χρόνια που είχα έρθει ως ιεροκύρηξ την ημέρα της εορτής του Αγίου Γεωργίου, γιατί άλλες φορές ερχόμουν βεβαίως, έρχομαι σήμερα ως ο επίσκοπος της ακριτικής μας επαρχίας. Και χαίρω που βλέπω όχι μόνο τους διαμένοντες εδώ εις τον ακριτικόν Αμάραντον, αλλά και όσους σαν ταξιδεμένα πουλιά έχουν φτιάξει τις φωλιές τους σε άλλες πόλεις και περιοχές της πατρίδος μας.

Σε όλους δίδω την ευλογίαν και επικαλούμαι για όλους σας την χάριν του Αγίου Γεωργίου και του Αναστάντος Κυρίου μας. Έχω λοιπόν αυτήν την χαράν σήμερα ότι είμαι ανάμεσά σας, όμως σήμερα έχω και μία άλλη χαρά. Είναι μία χαρά που δεν μπορώ να σας την περιγράψω, ποια είναι αυτή η χαρά; Σήμερα που είναι πλήθουσα η εκκλησία είπα να **τιμήσουμε τον καλόν σας εφημέριο, τον πατέρα Νικόλαο Μέμο, ο οποίος με πολλήν πιστότητα επί μακράν σειράν ετών διακονεί την ακριτικήν μας Μητρόπολιν**. Είναι ένας **εκλεκτός κληρικός, ένας σπουδαίος εκπαιδευτικός** γιατί το γνωρίζετε ότι είναι και ιεροδιδάσκαλος, διδάσκει στο δεύτερο δημοτικό σχολείο της Κονίτσης και είναι ένας αφοσιωμένος συνεργάτης της Μητροπόλεώς μας. Εκρίθη λοιπόν, ότι είναι καιρός πλέον, να τον **τιμήσουμε με το οφφίκιον του Πρωτοπρεσβυτέρου**, συμφωνείτε; Άξιος! (αναφωνήσαν οι παρευρισκόμενοι).

Τώρα έχει το οφφίκιον του Οικονόμου, φοράει δηλ. το επιγονάτιον, ο Πρωτοπρεσβύτερος φοράει και σταυρόν που δίδεται με την ευλογίαν του Επισκόπου.

Τώρα λοιπόν θα κάνουμε μίαν μικρή τελετήν, να διαβάσουμε την ειδικήν ευχή και εν συνεχεία θα του φορέσουμε τον Σταυρόν, αλλά ο Σταυρός θα του υπενθυμίζει του Πατρός, ότι δεν είναι ένα στολίδι, **αλλά είναι τρόπος ζωής, δηλ. θα είναι υποχρεωμένος, όπως το έκανε μέχρι τώρα, πολύ περισσότερο από τώρα και στο εξής να σηκώνει τον οιονδήποτε Σταυρόν, θα επιτρέπει η αγαθότης του Κυρίου**.

Αυτό άλλωστε έχει και το νόημα της απονομής του Οφφικίου».

- Συνέχεια έγινε η τελετή και στο τέλος ανεφώνησαν όλοι με δυνατή φωνή και φανερή συγκίνηση το Άξιος! Άξιος! Άξιος! Το μοίρασμα του Αντίδωρου έγινε από τον τιμώμενο και έτσι δόθηκε η ευκαιρία να του ευχηθεί ο καθένας χωριστά!

- Αποτελεί ιδιαίτερη τιμή και για το χωριό μας που έχει έναν τόσο Άξιο Ιερέα· Να τον ευλογεί ο Θεός και να Διακονεί με την ίδια και μεγαλύτερη αφοσίωση την Αγία του εκκλησία. Να του χαρίζει σοφία και υγεία σ' αυτόν και την οικογένειά του.

Άξιος! Άξιος! Άξιος!

Η «Αδελφότητά μας» στο διάβα του χρόνου

Ήταν δύσκολα και μαύρα χρόνια, όπως έλεγε η γιαγιά μου. Φαμίλιες πολλές πήραν τον δρόμο της ξενιτιάς για μια καλύτερη ζωή. Άλλοι να αναπνεύσουν πλέρια ελεύθερο αέρα άλλοι να καζαντίσουν και άλλοι να σπουδάσουν.

Οι γυναίκες βουρκωμένες άφησαν τα κηπάρια τους και ήρθαν στις τρανές πολιτείες. Γιόμισαν τις γειτονιές της Αθήνας, στα Γιάννενα, στη Θεσσαλονίκη, στην Πάτρα. Μα οι πιο πολλοί κούρνιασαν εδώ στην Αθήνα.

Μαθημένοι όπως ήταν στο χωριό θάθελαν να κρίνουν με δικούς τους ανθρώπους να πουν τα χωριανικά τους. Έτσι σκέφθηκαν **να φτιάξουν την αδελφότητα. Είναι πολύ συγκλονιστικό αυτό που σκέφθηκαν για να μην χαθούν σε τούτη την απέραντη πόλη.**

Μέσα από την αδελφότητα πέρασαν πολλοί άνθρωποι. Γλέντησαν πολλοί και έδωσαν το παρών σε θλιβερές στιγμές. Άλλο να έχεις έναν χωριανό πλάι σου σε χαρές και λύπες έλεγε η γιαγιά μου η Σωτήρainer του Γκουντουβά. Σήμερα οι καιροί άλλαξαν κατά πως λένε σε τούτη την μεγάλη πόλη και η τρίτη γενιά χαλαρά κρατά τις παραδόσεις. Χρέος λοιπόν όλων των γυναικών και μανάδων είναι να κρατήσουμε γερά ό,τι κληρονομήσαμε και κουβαλήσαμε από το χωριό μας.

Πρέπει να κρατήσουμε την παράδοση όπως τον χορό, το τραγούδι, την ντοπολαλιά μας, τα φαγητά μας και χωρίς ξενόφερτες συνήθειες που δεν αρμόζουν σε μας τους Αμαραντιώτες.

Εμείς οι νέοι άνθρωποι έχουμε τις ευαισθησίες μας και ήμαστε δέκτες των μηνυμάτων αυτών όταν μας δίνονται με αγάπη. Γι' αυτό η αδελφότητά μας ας αγκαλιάσει όλους τους νέους, ας πάρει την πείρα των παλαιών για να προχωρήσει. Ας επαναπροσδιορίσει τον ρόλο των αποδήμων που θα καθορίσει πλέον τι θέλουμε από τον ιστορικό αυτό σύλλογό μας, την αδελφότητα.

Η αδελφότητα δεν είναι προσωπικά κανενός, είναι όλων μας. Έχουμε όλοι ευθύνη αν μερικές φορές σε διάφορες εκδηλώσεις είναι λίγοι.

Έτσι λοιπόν απευθύνομαι σε όλους τους νέους, στους μεγαλύτερους αλλά και σε κείνους που κάποτε ασχολήθηκαν ενεργά και τώρα απουσιάζουν να δώσουμε όλοι το παρόν.

Έτσι λοιπόν ας δουλέψουμε όλοι για να μην μαραζώσει ό,τι καλύτερο έγινε ομαδικά από την ίδρυση της αδελφότητας μέχρι σήμερα γιατί με αυτό τον τρόπο **κρατούμε την ταυτότητά μας, την ιδιαιτερότητά μας, τον πολιτισμό μας στην συμφορά που λέγεται παγκοσμιοποίηση.**

Μάρθα Γκουντουβά του Χρήστου.

Δραστηριότητες της Ομοσπονδίας μας

Μέλη:

Αετόπετρα, Αγ. Βαρβάρα, Αγ. Παρασκευή, Αηδονοχώρι, **Αμάραντος**, Ασημοχώρι, Βούρμπιανη, Γανναδιό, Γοργοπόταμος, Δροσοπηγή, Ελεύθερο, Εξοχή, Καστάνιανη, Κεφαλοχώρι, Κόνιτσα, Λαγκάδα, Μάζι, Μελισσόπετρα, Μόλιστα, Μολυβδοσκέπαστο, Μοναστήρι, Οξυά, Παλαιοσελι, Πηγή-Νικάνωρ, Πλαγιά, Πουρνιά, Πύργος, Πυρσόγιαννη, Χιονιάδες.

Προς τις Αδελφότητες-μέλη της Ομοσπονδίας

Αγαπητέ κ. Πρόεδρε,

Η Συνέλευση των αντιπροσώπων των Αδελφοτήτων της 8.3.2002, μετά από γόνιμη συζήτηση, κατέληξε στις εξής αποφάσεις:

1. Για το θέμα που αφορά την υποβολή συνολικής πρότασης για την ανάπτυξη των χωριών της Επαρχίας Κόνιτσας, με στόχο να γίνουν μικροπαραγωγικές δραστηριότητες σε κάθε χωριό ή ομάδα χωριών που θάχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία θέσεων εργασίας, αποφασίστηκε:

α) Να οργανωθούν δύο ομάδες εργασίας, στις οποίες θα συμμετάσχουν επιστήμονες, τεχνοκράτες, έμποροι, επαγγελματίες, κ.λ.π. προτεινόμενοι από τις Αδελφότητες. Οι ομάδες αυτές θα επεξεργαστούν τις ήδη έτοιμες προτάσεις-μελέτες, καθώς και όσες θα υποβληθούν τώρα, ώστε οι εισηγήσεις τους να αποτελέσουν τη βάση της τελικής πρότασης.

β) Τον Αύγουστο 2002 θα οργανωθούν πολιτιστικές και αναπτυξιακές εκδηλώσεις σε διάφορα χωριά των δήμων Κόνιτσας και Μαστοροχωρίων.

Κορυφαίες και κύριες εκδηλώσεις θα είναι το «**αντάμωμα**» και η **έκθεση** των παραγομένων προϊόντων στα χωριά μας, που ευελπιστούμε ότι, λόγω της πολιτισμικής και οικονομικής χρησιμότητάς τους, θα τις καταστήσουμε μόνιμο θεσμό.

γ) Οι εκδηλώσεις, το αντάμωμα και η έκθεση, θα γίνουν σε χωριά που θα επιλέξουμε, αφού προηγουμένως συζητήσαμε μαζί σας τις δυνατότητες που υπάρχουν σε κάθε χωριό (κατάλληλοι χώροι, συνεργασία-συμμετοχή της Αδελφότητας, του Παρέδρου του Δημοτικού Διάμερισματος-Κοινότητας).

Προϋπόθεση οργάνωσης εκδήλωσης σε κάποιο χωριό, είναι η επιθυμία της Αδελφότητας του χωριού, η οποία θα δηλωθεί στην Ομοσπονδία με έγγραφό της.

Κρίθηκε επιβεβλημένο από τη συνεδρίαση του Γ.Σ. κάθε Αδελφότητα να συγκαλέσει συνεδρίαση του Δ.Σ. στην οποία θα κληθεί να παραστεί η Ομοσπονδία με εκπροσώπους της, ώστε στη συνεδρίαση αυτή να συζητηθούν **οι στόχοι κάθε εκδήλωσης, οι δυνατότητες πραγματοποίησης, το είδος και η ποιότητα της εκδήλωσης, ο χρόνος πραγματοποίησης, το κόστος κ.λ.π.**

Επίσης, στη συνεδρίαση αυτή θα συζητηθούν και θα συνεξετασθεί το θέμα της αναπτυξιακής δυνατότητας που έχει κάθε χωριό, ώστε να ενταχθεί στη συνολική πρόταση-μελέτη που θα υποβάλλει η Ομοσπονδία στα αρμόδια Υπουργεία, Περιφέρεια Ηπείρου και Νομαρχία για την υλοποίησή της.

Αγαπητέ κ. Πρόεδρε,

Αν θέλουμε να σώσουμε τα χωριά μας, πρέπει να δραστηριοποιηθούμε και να ενεργήσουμε μεθοδικά και αγωνιστικά. Ο εφησυχασμός μας, αλλά και η φροντίδα μας που εξαντλείται μόνο στις «γνωστές πολιτιστικές μας εκδηλώσεις», **δεν μπορεί να αποτρέψει την πλήρη πληθυσμιακή ερήμωση των χωριών μας**. Αποφασίσαμε να παρέμβουμε συστηματικά, όλοι μαζί, όλες οι Αδελφότητες όλοι μας.

Παρακαλούμε να συγκαλέσετε συνεδρίαση του Δ.Σ. της Αδελφότητάς σας και να μας καλέσετε να παρευρεθούμε έγκαιρα, ώστε να οριστικοποιήσουμε τις εκδηλώσεις μας στον δήμο και στα χωριά μας. Επικοινωνήστε με τα γραφεία της ομοσπονδίας ή με την κ. Νίκη Γκουντουβά (Σταδίου 48-Αθήνα, τηλ. 010-3210807)

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος
Μιχαήλ Ν. Μαρτσέκης

Η Γεν. Γραμματέας
Νίκη Γκουντουβά

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή

Ο κ. Γεώργιος Ζιώγας

Σε μια εποχή ποτισμένη με πίκρες, εποχή των φανταχτερών ειδώλων, του χλευασμού, του ψέματος, της υποκρισίας, του μίσους, του ωφελιμισμού κυρίως, υπάρχουν κάποιοι που ακούραστα και σιωπηλά αφιερώνουν ένα μεγάλο κομμάτι της ζωής τους, στην προσφορά στο σύνολο. Τίμιοι, αξιοπρεπείς, όρθιοι, απροσκύνητοι στην «μεγαλειότητα του κέρδους» σεμνοί και «αφανείς», αποτελούν το «**φως**» και το «**άλας**», την άγρυπνη συνείδηση →

Ο κ. Σωτήριος Νάκος

Ο κ. Στέφανος Τσιάτσης

ση ενάντια στην συμφεροντολογία, ενάντια στους άδειους και αναιδέις.

Η προσωποποίηση της φιλαλληλίας και του σεβασμού. Της άνευ ανταμοιβής προσφοράς. Είναι οι σεβαστοί και αγαπητοί χωριανοί μας, που αποτελούν για πολλά χρόνια τώρα την **εκκλησιαστική επιτροπή**.

Ο κ. Γεώργιος Ζιώγας, ο κ. Σωτήριος Νάκος και ο κ. Στέφανος Τσιάτσης (αλφαβητική σειρά). Κι όσο κι αν είναι μονάδες, αποτελούν δυνατά φωτάκια στο σκοτάδι του συμφέροντος, είναι η έκφραση της αληθινής αγάπης και του αληθινού σεβασμού. Πάντα ακούραστοι όλες τις ώρες, όλο το χρόνο, με όποιες συνθήκες, με το βάρος της ηλικίας και της ευθύνης. **Γίγαντες εμπρός μου, με σεβασμό, τους απευθύνω από τα βάθη της καρδιάς μου, ένα μεγάλο ευχαριστώ!!!**

Ειδήσεις και Σχόλια

Ό,τι απέμεινε από το Μύλο. Θύμα της αδιαφορίας μας. Θ' αφήσουμε να ενεργήσει το Αμαραντιώτικο δημιουργικό φιλότιμο;

• Συνεχίζονται με πιο έντονο το ενδιαφέρον οι επισκέψεις στη σελίδα (σάιτ) του χωριού μας **στο Διαδίκτυο**. Έχουν φθάσει τις 650. Χαρακτηριστικό και ένα μήνυμα από την Αγγλία (η επικοινωνία είναι διεθνής) που έστειλαν οι: **Νικόλαος Χ. Κούκης και Νικόλαος Γ. Κούκης**.

Αποστολή: Τρίτη 30 Απριλίου 2002 1:31 π.μ.

Θέμα: Αμαραντιώτες Φοιτητές

Λεγόμαστε και οι δύο Νίκος Κούκης, φοιτητές Αγγλίας, το Σάιτ είναι τρομερό και θέλουμε δύο χάρες. Φωτογραφίες από τον χορό τον φετινό του Αμάραντου, διότι δεν ήρθαμε και 2ον φωτογραφίες από τα πανηγύρια του χορού ή κάποια βίντεο (video).

Με εκτίμηση οι φοιτητές της Αγγλίας

Τσολάδες (από το Νίκος-Τσιόλας)

Η διεύθυνση στο Διαδίκτυο είναι:

www.amarantos-konitsas.com.gr.

• **Η εκδίκαση της Αγωγής** κατά του κ. Ζακόπουλου Παναγιώτη (περιοδικού Αμάραντος) και του κ. Θωμά Τσώχου από τον κ. Βασ. Ζακόπουλο ανεβλήθη για τις 19 Σεπτεμβρίου 2002 λόγω αποχής δικηγόρων και δικαστικών, στο συγκεκριμένο νόμο που αφορά αυτές τις υποθέσεις.

• Ο Πολιτιστικός Σύλλογος με ανακοίνωσή του ενημερώνει ότι νοίκιασε για θερινοφθινοπωρινή περίοδο τα **ιδιωτικά λιβάδια** από τον Άγιο Νικόλαο και πάνω, στην Αθηνά Ζιάκου αντί 950.000 δρχ.

Ερώτηση: Από τον Άγιο Νικόλαο και κάτω τι γίνεται; Γιατί τα προβλήματα εκεί δημιουργούνται και κυρίως μέσα στο χωριό.

• Διακριτικές αλλά αποτελεσματικές οι **παρεμβατικές κινήσεις** του κ. Παναγιώτη **Σκορδά**, σε προβλήματα του χωριού που ζητούν άμεση λύση και υπάρχει απουσία του

τοπικού συμβουλίου. Για το νερό, για τα φώτα, για το δρόμο, για τη συγκοινωνία, για τα βοσκοτόπια, για την ασφάλεια του χωριού, για θέματα που μας αφορούν. Η άμεση επικοινωνία του με τον τύπο (εφημερίδες) ή με τις δημόσιες και δημοτικές υπηρεσίες, αποδείχθηκε αποτελεσματική σχεδόν σε όλα!!!

Μπάριμπα Γιώτη, σ' ευχαριστούμε.

- Η δέσμευση του Πάρεδρου να αναγράψει και τα υπόλοιπα ονόματα των εκτελεσθέντων από τους Γερμανούς **στο Ηρώον** δεν τηρήθηκε. (Τεύχος 4ο σελ. 32). Μήπως θα πρέπει να το αναλάβει η Αδελφότητα; Εξ' άλλου δικό της έργο είναι και καθήκον όλων μας.

- Το **καφενείο του «Αγίου Γεωργίου»** παραμένει στη διαχείριση του κ. Γ. Κατή χωρίς συμφωνία με την εκκλησιαστική επιτροπή και τον κ. Ι. Γεράση. Ανεπιβεβαίωτες πληροφορίες αναφέρουν, ότι κινείται διαδικασία εναντίον του, για διαφυγόντα κέρδη.

- Ο εκδιωχθείς Αλβανός από τις αρχές Λιγκόρ Ρουστά, **ο γνωστός Γρηγόρης**, επέστρεψε ως επισκέπτης και υπό την κατάσταση μέθης με την παρουσία του, δημιουργήθηκαν προβλήματα. Ειδοποιήθηκε η αστυνομία και μεταφέρθηκε στην Κόνιτσα.

- Σχεδόν ανύπαρκτη η παρουσία των **μεθοριακών φρουρών** στο χωριό μας και έτσι ανύπαρκτη και η ασφάλειά του. Την αποτελεσματικότητα των οποίων διατυμπάνιζε το Υπουργείο Άμυνας σαν απάντηση για την κατάργηση του φυλακίου.

- Την εμφάνισή της έκανε **αρκούδα** στο χωριό μέσα στους κήπους, ψάχνοντας για τροφή.

- **Η παγωνιά** τελικά έκανε ζημιά. Δαμάσκηνα και καρύδια δεν υπάρχουν. Ενώ επηρέασε σοβαρά και τα υπόλοιπα ακόμη και τα κλήματα.

- **Οι δασικοί δρόμοι** είναι σε άθλια κατάσταση. Κανείς δεν ενδιαφέρθηκε, ενώ είναι χρέος των δασικών υπηρεσιών να τους συντηρούν για την κατάσβεση πυρκαγιών. Και όχι μόνο αυτό. Τα καμένα είναι άκοπτα και τα υλοτομημένα ακαθάριστα. Έτσι πολλαπλασιάζουν τον κίνδυνο των πυρκαγιών.

- Ο μόνος δρόμος που καθαρίστηκε είναι του **Αγίου Χαραλάμπους**. Έτσι δόθηκε η ευκαιρία στους «Γερασάτες» να κάνουν στο ξωκλήσι απαραίτητα έργα. Υπόστεγο, πλακάκια, σοβατίσματα. **Βοήθειά τους!!!**

- Με τον «καινούργιο» Ξενώνα **των Λουτρών** τι γίνεται; Γιατί δεν τελειώνει να λειτουργήσει; Γίνονται οι απαραίτητες ενέργειες; Καλό είναι να γίνει και ένας υπεύθυνος έλεγχος ποιότητας και αντοχής των υλικών του και τμημάτων του, όπως του εξώστη (μπαλκони-

Ο κ. Παναγιώτης Σκορδάς

οὔ), ἀλλὰ καὶ τοῦ τοιχείου στήριξης τοῦ ἐδά-
φους... (βλ. καὶ σελ. 24)

- Στον Ξενώνα του χωριού δίνεται προτεραιότητα στους Αμαραντιώτες όταν συμπιπτουν με ξένους; Πρέπει να δίνεται, γιατί καθένας μας έχει δικαίωμα σε κάτι που έγινε με τον ιδρώτα και το αίμα του! Δεν θα πάψει ποτέ να είναι περιουσία του!!! (βλ. σελ. 9)

- Καλή αντάμωση χωριανοί, στο χωριό στο **πανηγύρι** για την επιτυχία του οποίου, φροντίζουν και μοχθούν αδιαμαρτύρητα, τα μέλη του «Πολιτιστικού» και της «Αδελφότητας».

• Όψιμο το ενδιαφέρον του **Δημάρχου κ. Χατζεφραιμίδη**. Αφού επί δέκα μήνες αναβάλει τα ραντεβού, εδέησε τον Ιούνιο, να συναντηθεί με τους συλλόγους στην Αθήνα και στο χωριό. Υποσχέθηκε διάφορα, μεταξύ των οποίων και τα καλντερίμια. Ίδωμεν!!! Ενόψει εκλογών...

Επίσης συζητήθηκε και η πορεία κυρίως η οικονομική της εταιρείας των Λουτρών. Ελπίζω να δημοσιοποιηθούν για να ενημερωθούν και όλοι οι Αμαραντιώτες. Αληθεύει ότι η πορεία της είναι τελείως πτωτική; Από σεις, σταθεροποιήθηκε στις 12.000 και το έτος, γιατί επιμένουν να τα διαχειρίζεται η ενοικίαση δημοπρασία; Θυμίζει τις πτωχευμένες παρακαλούν στο τέλος να δοθούν σε επιχειρηματίες που έχουν παρεξηγήσεις και ψίθυροι, ενημερώστε

Εξ' άλλου όσοι διαχειρίζονται τα κοινά είναι υποχρεωμένοι να δημοσιοποιούν το κάθε τι που αφορά το σύνολο, δεν τα μαθαίνουμε για να εκτονώνουμε την προσωπική μας περιέργεια...

- Στις 29 Ιουνίου **η γιορτή** των Αγίων Αποστόλων, γιορτάστηκε στο νέο παρεκκλήσι των Αγίων Νεκταρίου και Αποστόλων στου «Πούλιου».

- Μεγάλη επιτυχία σημείωσε η μονοήμερη **κρουαζιέρα** (θαλάσσιο ταξίδι) στις 16 Ιουνίου 2002 που οργάνωσε η Ομοσπονδία Αδελφοτήτων της επαρχίας Κόνιτσας.

- Σχεδόν ανύπαρκτη η **προεκλογική κίνηση** και στο Δήμο και στο χωριό μας. Πιθανότατα γίνονται παρασκηνιακά τα όποια σχέδια. Εγώ επιμένω. **Οι υποψήφιοι να έχουν όραμα για τον τόπο, αγάπη και σεβασμό για τους κατοίκους.**

Η πρώτη Αγιογραφία που τοποθετήθηκε στη νότια πλευρά του εσωτερικού του Αγίου Γεωργίου ανήκει στην οικογένεια Στέφανου Τσιάτση.
Βοήθειά τους!

Το παράπονο του Φάνη

Ο Στέφανος Τσιιάτσης στρατιώτης. Υπηρέτησε για την ασφάλεια της πατρίδος. Σήμερα σε μεγάλη ηλικία νιώθει ανασφαλής.

Ο κ. Στέφανος Τσιιάτσης με τη σύζυγό του Γραμμένη, πριν αρκετά χρόνια.

Τα τελευταία σαράντα (40) χρόνια δεν έφυγα από το χωριό, λόγω της εργασίας που είχα σαν Δασοφύλακας. Στερήθηκα τα πάντα, γλέντια, θέατρα, κινηματογράφους, ακόμα και τη θάλασσα, για ένα μπάνιο. Κάθε μέρα μέσα στο δάσος με τα πουλιά, με τα ζώα, που καμιά φορά μιλούσα μαζί τους.

Οι ημέρες κυλούσαν σχεδόν καλά και οι νύκτες ακόμα πιο καλύτερα. Τα χρόνια περνούσαν τότε καλά, τότε στενάχωρα, μέχρι το χίλια εννιακόσια ενενήντα (1990) που άνοιξαν τα σύνορα με την Αλβανία.

Μετάπειτα τα πράγματα άλλαξαν και άρχισε ο Γολγοθάς, οι Αλβανοί άρχισαν να μας κλέβουν τα σπίτια και να μας απειλούν, ότι θα μας σκοτώσουν. Δύσκολα περνούσαν οι μέρες και πιο δύσκολα οι νύκτες, για το φόβο μήπως έλθει και η σειρά του δικού μας σπιτιού.

Οι κάτοικοι άρχισαν να απελπίζονται γιατί δεν βρίσκουν προστασία από το κράτος. Και όσοι είχαν την δύναμη εγκατέλειψαν το χωριό και πάνε για τις μεγάλες πόλεις. Αθήνα, Θεσσαλονίκη.

Τώρα οι μέρες γίνονται πιο δύσκολες και οι νύκτες πιο δυσκολότερες, αφού οι κάτοικοι τώρα μετριοούνται στα δάκτυλα του ενός χεριού, σύνολο κατοίκων 38, ο μικρότερος στα χρόνια 73 ετών.

Απελπισμένα αποφασίσαμε να πάρουμε το νόμο στα χέρια μας για να προστατεύσουμε την ζωή μας.

Το βράδυ ο γέρος με το δίκαννο γεμάτο και λαγοκοιμότανε μήπως ακούσουν κανέναν θόρυβο και μπουν οι Άλβανοί και τους σκοτώσουν.

Παρακαλούσαμε το Θεό και τους ανθρώπους να μας βοηθήσουν, να μας συμπαρασταθούν, να ζήσουμε και εμείς αυτά τα λίγα χρόνια που μας έμειναν σαν άνθρωποι. Απάνω στην απελπισία μας ο Θεός μας λυπήθηκε και το κράτος μας έστειλε ένα φυλάκιο για να μας προστατεύει.

Πραγματικά τα παιδιά μας έδιωξαν το φόβο και αρχίσαμε όλοι να κοιμόμαστε ήσυχοι σαν πρώτα. Τα παιδιά μας πρόσεχαν, μας βοηθούσαν στις δύσκολες στιγμές, μετέφεραν αρρώστους και καμιά φορά και τους νεκρούς στο Νεκροταφείο, μια που εμείς δεν είχαμε τη δύναμη να τους μεταφέρουμε.

Όλα κυλούσαν ήρεμα και καλά ορισμένα χρόνια. Στις 20 του Δεκέμβρη του 2001 ξυπνήσαμε και βλέπουμε το φυλάκιο χωρίς να κυματίζει η γαλανόλευκος και αναρωτηθήκαμε για ποιο λόγο έφυγε.

Άρχισε πάλι να μας πιάνει η φοβία και αντί να περιμένουμε τη Γέννηση του Χριστού, περιμέναμε τη Σταύρωση. Απάνω στην απελπισία μας τι θα απογίνουμε εμείς οι τριάντα πέντε (35) γιατί τόσοι είμαστε το χειμώνα μόνιμοι στο χωριό.

Παρακαλέσαμε τον κ. Ταγματάρχη, τον Δ/ντη του τάγματος, μέχρι και τον κ. Υπουργό, να μας ξαναστείλουν το φυλάκιο, αλλά δεν έγινε μέχρι σήμερα απολύτως τίποτα.

Τι ζητήσαμε βρε παιδιά από το κράτος να μας φτιάξει παιδικές χαρές; Γήπεδα; Πισίνες; Ή θέατρο; Ζητάμε πέντε (5) φαντάρους να τους έχουμε θάρρος για να ζήσουμε αυτά τα λίγα τελευταία χρόνια. Χωρίς φόβο και να μην μας θάψουν οι Τούρκοι, γιατί όλοι οι εργάτες που εργάζονται στο χωριό μας είναι Τουρκοάλβανοί.

Ας το σκεφτούν οι αρμόδιοι, αυτοί, που αύριο θα κάνουν το μνημόσυνο για τη γυναίκα της Πίνδου, πως η γυναίκα αυτή, που τότε με χαρά και τραγούδια μετέφερε τις σφαίρες και τις οβίδες στα απότομα βράχια, σήμερα κάθεται μαραζωμένη σε μια γωνιά και περιμένει με φόβο στην καρδιά, το τέλος της ζωής της.

Το ξέρω ότι τον Οκτώβριο θα μας θυμηθούν και θα μας υποσχεθούν πολλά πράγματα, για να πάρουν την ψήφο μας, γιατί μόνον τέτοιες μέρες μας θυμούνται οι κ.κ. Κοινοτάρχες και βουλευτές...

Δεν θέλω στο μνήμα μου λουλούδια,
θέλω του χωριού μου τα τραγούδια,
αυτά που λέγανε οι κοπελιές στ' αλώνια
εκείνα τα αξέχαστα παλιά τα χρόνια!

« Φάνης »
Στέφανος Τσιάτσης

ΛΟΥΤΡΑ: ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ

Συγκροτήθηκε σε σώμα το νέο Δ.Σ. της εταιρίας που εκλέχθηκε στις 28 Δεκ. 2001.

Πρόεδρος ο κ. Βασίλειος Ζακόπουλος, αντιπρόεδρος ο κ. Παναγιώτης Βλάνος και διευθύνων σύμβουλος ο κ. Χρόνης Καλτσιούνης. Παρά την τακτοποίηση των διοικητικών, θολή παραμένει η κατάσταση στα Λουτρά και στην εύρυθμη λειτουργία τους. Με την ανάληψη των καθηκόντων άρχισαν τα «παραπατήματα». Αποφασίζει το Δ.Σ. να προσλάβει διευθυντή στις 25-4-2002. Η ανακοίνωση φέρει ημερομηνία 30-4-2002. Στον έλατο και μόνο του χωριού τοποθετήθηκε η ανακοίνωση στις 8 Μαΐου, μετά την Ανάσταση που ο κόσμος είχε φύγει, με ημερομηνία λήξεως στις 14 Μαΐου για την υποβολή δικαιολογητικών. Ποιός να ενημερωθεί, ποιός να προλάβει; Τελευταία στιγμή απέστειλαν αιτήσεις και βιογραφικά η κ. Χαρίκλεια Γεράση του Ιωάννη, ο κ. Νικόλαος Παπαδήμας του Ευσταθίου και ο κ. Τσώχος Θωμάς του Ζήκου. Η κ. Γεράση επικαλέσθηκε την 15ετή πείρα της ως επιχειρηματίας, για τον κ. Παπαδήμα δεν γνωρίζω, ενώ ο κ. Τσώχος απέστειλε τα έγγραφα που ακολουθούν. Τελικά προσλήφθηκε ο κ. Γεώργιος Κατής, από τον οποίο δεν γνωρίζω εάν κατατέθηκε αίτηση. Σε ερώτηση γιατί προσλήφθηκε ο συγκεκριμένος, απήντησαν ότι είχε κοινωνικό χαρακτήρα η πρόσληψή του. Το καταστατικό της εταιρείας όμως δεν προβλέπει κάτι τέτοιο. Αλλά και έτσι να είναι, **πώς ερμηνεύεται ο κοινωνικός χαρακτήρας;** Ποιός έχει προτεραιότητα; Αυτός που κλείνει τον κύκλο της δημιουργίας ή αυτός που ξεκινάει τώρα; Τη δημιουργία την επαγγελματική, την οικογένεια, την μετεγκατάσταση και μάλιστα στο χωριό του; Να σημειώσω ότι **στις αιτήσεις των ενδιαφερομένων ουδέποτε απήντησε το Δ.Σ. Παραθέτω τα έγγραφα του κ. Τσώχου Θωμά και βγάλτε τα συμπεράσματά σας...** συνέχεια και στη σελ. 27.

ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ

ΤΜΗΜΑ: ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΤΟΜΕΑΣ: ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Ραψάνης 6 Αμπελόκηποι Τ.Κ. 115 27 Αθήνα - Τηλ. (01) 77.16.793 Κιν. 0944-81.71.16

Ενδιαφέρομαι να εργαστώ στο Διοικητικό τμήμα της εταιρείας σας, στον τομέα των Υπαλλήλων Διοίκησης, στην προκυρηχθήσα από εσάς θέση του Διευθυντή Λουτρών Αμαράντου Κόνιτσας.

Είμαι 34 ετών και έχω εκπληρώσει τις στρατιωτικές υποχρεώσεις μου. Εργάσθηκα κατά τις θερινές σαιζόν του 1984, 1985, 1986 και 1988 στα Λουτρά Αμαράντου, στην τότε Κοινότητα Αμαράντου και μετέπειτα Αναπτυξιακή εταιρεία Αμαράντος ΑΕ ως Συνδιευθυντής-Υπεύθυνος Κοινοτικού Ξενώνα Λουτρών-Λουτρονόμος. Επίσης εργάζομαι από το 1996 σε Όμιλο Εμπορικών ΑΕ, που διαθέτει πλήρες Μηχανογραφημένο Λογιστήριο, όπως και ο Προμηθευτικός Συνεταιρισμός ΚΤΕΛ Νομού Καβάλας. Είμαι απόφοιτος της Σχολής Διοίκησης & Οικονομίας, τμήματος Λογιστικής του Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος Σερρών.

- Εγγραφές Γενικής Λογιστικής
- Εγγραφές και έλεγχος Ημερήσιων Πωλήσεων (Ζ)
- Διαχείριση & Καταχώρηση Αξιόγραφων
- Καταχώρηση κι Έλεγχος Αγορών (Εμπορική Διαχείριση-Αποθήκη)
- Έναρξη, παύση κι μεταβολές Εταιρειών
- Έκδοση Στατιστικών αποτελεσμάτων και σύγκριση δεικτών Αγορών-Πωλήσεων
- Λογιστικές εργασίες στις ΔΟΥ, Δημ. Υπηρεσίες & Οργανισμούς-Επιμελητήρια

02/1995-10/1995 «Προμηθευτικός Συνεταιρισμός ΚΤΕΛ Νομού Καβάλας»

Λογιστής (Σύμβαση Έργου)

- Εμπορική Διαχείριση, Διακίνηση-Λογιστική Απεικόνιση Αποθήκης Συνεταιρισμού
- Καταχώρηση κι Έλεγχος Αγορών
- Έκδοση Παραστατικών Πωλήσεων
- Εγγραφές Γεν. Λογιστικής Αυτασφάλισης Μετόχων ΚΤΕΛ Ν. Καβάλας
- Έκδοση παρακρατούμενων φόρων

10/1991-03/1992 «ΟΑΕΔ Σερρών»

Λογιστήριο Γραφείου Υποστήριξης Κοινού

- Εξέταση προσόντων κι εγγραφές νέων Ανέργων
- Καθορισμός Προϋποθέσεων καταβολής Επιδομάτων
- Ρύθμιση επιχορηγήσεων εκπαιδευτικών προγραμμάτων
- Έλεγχος Επιδοτούμενων Επιχειρήσεων από τον Οργανισμό

COMPUTER-ΧΡΗΣΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Κεφάλαιο Γενική Λογιστική-Εμπορική Διαχείριση της Unisoft, Payroll-Μισθοδοσία της Unisoft, Premium-Μισθοδοσία της Data Communication, mk Software Γενική Λογιστική-Εμπορική Διαχείριση, Windows, MS-DOS 6.22, MS Office, χρήση Internet-Ηλεκτρονικού Ταχυδρομείου

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΜΕΛΟΣ-ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ

- Πανελλήνια Ένωση Λογιστών (ΠΟΛ)
- Ένωσης Επαγγελματιών Λογιστών Πρωτευούσης (ΕΕΛΠ)
- Κάτοχος Άδειας από το Οικ. Επιμ. Ελλάδος Φοροτεχνικού-Λογιστή Γ' κι Β' Τάξεως

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

24/05/1993-24/08/1994

Όπλο Τεθωρακισμένων-Ειδικότητα Έφεδρος Υπαξ/κός.-

συνέχεια από τη σελ. 24.

Τα «παραπατήματα» δυστυχώς δεν σταματάνε εδώ. Έχουν επιπτώσεις και στους ιδιώτες. Που αντί να τους διευκολύνουν και ενισχύσουν το έργο τους, τους το δυσχεραίνουν. Έτσι κι αυτοί δικαιολογημένα αντέδρασαν και κατήγγειλαν. (Ακολουθεί το σχετικό

κείμενο).

ΛΟΥΤΡΑ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ, 26/06/2002

Προς: ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΛΑΪΚΗΣ ΒΑΣΗΣ

ΚΟΝΙΤΣΑ ΛΑΪΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ Α.Ε. ΕΔΡΑ: ΚΟΝΙΤΣΑ

Κοιν/ση: Δήμαρχου Κονίτσης κ. Χατζηγεφραιμίδη

ΘΕΜΑ: Μεταφορά λουομένων με λεωφορειάκι αναπτυξιακής εταιρείας από κοινοτικά και ενοικιαζόμενα ιδιωτικά δωμάτια των λουτρών στις ιαματικές πηγές Αμαράντου.

Αξιότιμοι Κύριοι,

Μετά την πρόσκληση συζήτηση που έγινε στο Δημαρχείο με θέματα που αφορούν την καλύτερη λειτουργία των λουτρών, με απώτερο σκοπό την καλύτερη λειτουργία εξυπηρέτησης των λουομένων, σήμερα παρουσιάστηκε το εξής φαινόμενο: το λεωφορείο που μεταφέρει τους λουόμενους από τα κοινοτικά και ιδιωτικά δωμάτια στους λουτήρες για να κάνουν ατμοθεραπεία, δεν μεταφέρει πια τα άτομα που διαμένουν σε ιδιωτικά δωμάτια.

Προς το σκοπό αυτό έχουμε να αναφέρουμε το εξής: στη συζήτηση που έγινε στο Δημαρχείο αναφερθήκαμε στην περίπτωση να πληρώνουν οι ιδιώτες για τη μεταφορά των λουομένων.

Εκεί υπήρξαν οι εξής αντιρρήσεις: Οι λουόμενοι κάνουν το μπάνιο τους (ατμοθεραπεία) και εισπράττει η Αναπτυξιακή Εταιρεία. Εάν βέβαια η μεταφορά δεν είναι μέσα στην πολύ υψηλή τιμή του εισιτηρίου που εισπράττεται για τη λούση (ατμοθεραπεία) τότε ας κόβεται επιπλέον εισιτήριο για τη μεταφορά για όσους θέλουν να πηγαίνουν με το λεωφορειάκι.

Για όσους θέλουν να πηγαίνουν με τα πόδια ή τα αυτοκίνητά τους δεν θα πληρώνουν τίποτε. Η πρόταση που έγινε να πληρώνουν για τους λουόμενους οι έχοντες ιδιωτικά δωμάτια είναι παράνομη και καταχρηστική. Διότι εσείς εισπράττετε τις λούσεις εσείς κάνετε και τη μεταφορά. Ακόμη και αν πληρώνανε οι ιδιώτες έπρεπε να εισπράττουν τα αντίστοιχα κόμιστρα της μεταφοράς από τους πελάτες, πράγμα το οποίο δεν γίνεται.

Αλλά και εάν ακόμα δεχθούν οι ιδιώτες να πληρώσουν, ανάλογα με τα άτομα που περνάνε (κοιμούνται) στον καθένα, εσείς δεν έχετε όπως είπατε το δικαίωμα να δώσετε στους ιδιώτες Δελτία Παροχής Υπηρεσιών για να αφαιρεθούν από τα έξοδα τους από την Εφορία.

Πιστεύουμε ότι τα χρήματα που θα εισπράξετε από εμάς τους ιδιώτες είναι αμελητέα μπρος στα έξοδα και τις εισπράξεις που κάνετε.

Πιστεύουμε ότι με τις πράξεις σας αυτές και τις συμπεριφορές επιδεινώνεται ακόμη περισσότερο το κλίμα της μη προσέλευσης λουομένων και έτσι έχουμε περαιτέρω μείωση των ατόμων.

Ήδη τα πρώτα άτομα που ήρθαν και δεν εξυπηρετήθηκαν με το λεωφορειάκι, τηλεφώνησαν στους υπόλοιπους φίλους να μην έρθουν διότι δεν υπάρχει η ανάλογη εξυπηρέτηση.

Πιστεύουμε ότι η χασούρα που θα έχετε από αυτές τις καταστάσεις είναι πολύ μεγα-

λύτερη από αυτά που θα εισπράττατε από εμάς τους ιδιώτες. Εδώ γίνεται τεράστια προσπάθεια να κρατηθούν πέντε άτομα στα χωριά τους, να μη ρημάξουν και εσείς με αυτές τις συμπεριφορές σας, και τη νοοτροπία σας τους απογοητεύετε.

Ένας μήνας δουλειά είναι. Τι να εισπράξουν οι ιδιώτες εάν δεν κάνουν οι ίδιοι μέρα νύχτα προσωπική εργασία. Απόσβεση των χρημάτων που διέθεσε ο καθένας δεν γίνεται ποτέ. Γι' αυτό και παρά τα αναπτυξιακά προγράμματα που υπάρχουν και τις επιδοτήσεις που δίδονται δεν γίνεται τίποτε αξιόλογο από ιδιωτικής απόψεως στα Λουτρά, γιατί είναι ασύμφορο και πάρα πολύ μικρός ο χρόνος λειτουργίας τους.

Πέραν αυτού εμείς θα παρακαλούσαμε, και εσείς πρέπει να το επιβάλλετε στους προσλαμβανομένους από την εταιρεία σας υπαλλήλους να έχουν άψογη συμπεριφορά και εξυπηρέτηση και να υπάρξει ΑΜΕΣΑ βιβλίο σφραγισμένο από την εταιρεία για τις ευχαριστίες και τα παράπονα των πελατών. Αυτό το βιβλίο θα είναι ο δείκτης του πως περνάνε οι λουόμενοι και ποια είναι η συμπεριφορά των υπαλλήλων και όλων μας γενικά.

Να εφαρμοσθεί το βιβλίο γιατί επιβάλλεται και από τον τουρισμό.

Πιστεύουμε για άλλη μια φορά ότι τέτοιες ενέργειες βλάπτουν και τον τουρισμό αλλά και εμάς τους ίδιους.

Οι ενυπογράφωντες

Σπυρ. Ζακόπουλος, Νικ. Ζιάκος, Χρ. Ζιάκος, Χαρ. Κούγκουλης, Φρειδ. Παναγιωτίδου,

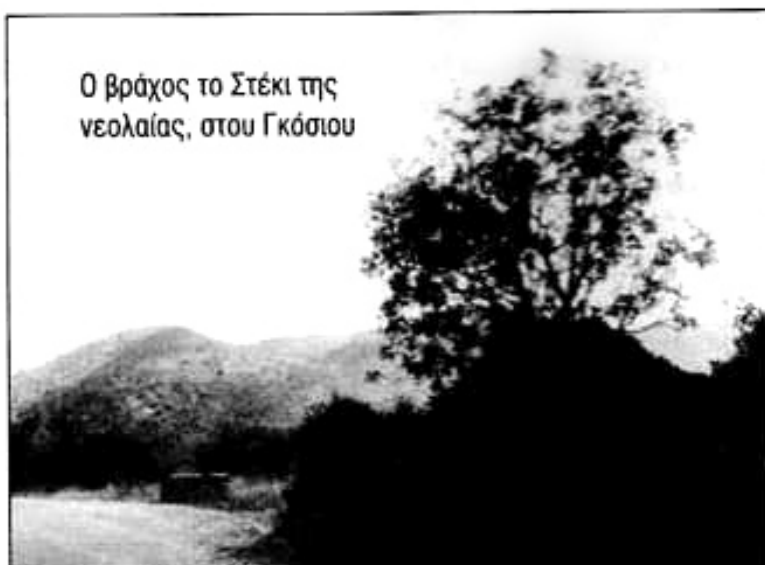
Τελικά με την παρέμβαση του Δημάρχου, προσλήφθηκε οδηγός από την Κόνιτσα, ο κ. Κων/νος Νίτσας. Κύριοι της εταιρείας βάλτε το καλά στο μυαλό σας. Τα προβλήματα λύνονται με διαφάνεια και με την τήρηση των προβλεπόμενων από το καταστατικό. Με νόμιμες και φανερές διαδικασίες και μόνον.

Σημείωση: Περί Λουτρών και στη σελ. 21 Ειδήσεις και Σχόλια

Ο Βράχος* το στέκι των νέων

Ο Βράχος* στη στροφή του «Γκόσιου» καθιερώθηκε από τους νέους μας εδώ και αρκετά χρόνια ως τόπος συνάντησης. Σαν στέκι τους. Από ρομαντισμό και ανάγκη πλουτισμού της φαντασίας τους από το μαγευτικό περιβάλλον ή συνειδητή διαμαρτυρία, επιλεγμένη μακριά, απόμακρα από τα βλέμματα και την κριτική των μεγαλύτερων;

Είναι διαμαρτυρία για την περιφρόνησή τους από τους

Ο βράχος το Στέκι της νεολαίας, του Γκόσιου

μεγαλύτερους; Που ποτέ κανείς δεν τους πλησίασε στο χωριό, δεν τους έδωσε πρωτοβουλίες, δεν ζήτησε τη γνώμη και τη συμμετοχή τους στα κοινά; Καταργήθηκαν οι αθλητικές τους εκδηλώσεις και η γιορτή τους (πίρτι) αντικαθιστώντας τα από το τίποτε! Ούτε μία εκδρομή να γνωρίσουν τον τόπο, ούτε μία συζήτηση να ακούσουμε τις απόψεις τους, τις προτάσεις, τα παράπονά τους. Σχεδόν τους αγνοούμε, ποιούς; Τα μικρά μας αδέρφια, τα παιδιά μας, τα εγγόνια μας, το μέλλον του χωριού... Ας το ξανασκεφτούμε...

* Η περιοχή του «Βράχου» είναι ιδιοκτησίας του κ. Φώτη Γκούντου. Το δενδρύλλιο που βρίσκεται επάνω, ονομάζεται Κρέμυθας και δεν πρέπει να το τρων τα γίδια γιατί... κρεμούνται!

Φωτ. Εξωφύλλου· Αναβάπτισμα:

Διακρίνονται από δεξιά:

Κωνσταντίνος Ζακόπουλος, Νικόλαος Ζάμπος, Πέτρος Πορφύρης, Παναγιώτης Μητσόπουλος, Ιωάννης Τσιάτσης, Βασίλειος Παπαγιαννόπουλος, Βασίλειος Ζακόπουλος, Γεώργιος Κατής

Όλοι υπήρξαμε αθώα, αγνά παιδιά. Αγαπούσαμε πραγματικά, χωρίς υποκρισία, τον τόπο μας, την ζωή του, τους ανθρώπους του. Μεγαλώσαμε και ποτιστήκαμε με πικρές εμπειρίες, κομματιάστηκαν πολλά μέσα μας και η αγνότητα αντικαταστάθηκε από την υποκρισία και το συμφέρον.

- Ας αναβαπτισθούμε. Ας ανατρέξουμε στο παρελθόν, για να περισώσουμε ό,τι απέμεινε από την παιδική αγνότητα. Ας συνεχίσουμε την «κοινωνική μας ζωή» με μόνο γνώμονα την ειλικρίνεια και τον αλληλοσεβασμό.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ:

• Στον Ιερό Ναό Αγίας Σκέπης Παπάγου το Σάββατο 18 Μαΐου 2002 στις 6.00 μ.μ. ετελέσθη το μυστήριο του γάμου μεταξύ του **Λευτέρη Γ. Σακκά** και της **Αλίκης Μαυρίδη**.

• Ο **Κοσμάς Χ. Κούγκουλης** και η **Ελένη Π. Μάργαρη** ετέλεσαν το μυστήριο του γάμου στις 18 Μαΐου του 2002 στις 7.00 μ.μ. στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου (πλ. Πάργης) Ιωαννίνων.

• Ο **Δημήτρης Μ. Ζιακόπουλος** και η **Μυροφόρα Π. Γιαννακισίδη**, ετέλεσαν το μυστήριο του γάμου το Σάββατο 22 Ιουνίου 2002 και ώρα 8 μ.μ. στον Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ιτέας.

• Εύχομαι στα νέα ζευγάρια, ευτυχία, υγεία, και καλούς απογόνους. Να μην ξεχνάτε και την ευχή απ' τον Αη Γιώργη μας στο χωριό.

ΕΚΤΑΦΗ:

• Στις 15 Ιουνίου του 2002 έγινε η εκταφή του **Κοσμά Ζάμπου** του Δήμου. Γεννημένος στις 7 Οκτωβρίου του 1899, παντρεύτηκε την Ευθαλία Παπαμιχαήλ και απέκτησαν τέσσερα παιδιά. Τον Κωνσταντίνο, την Πολυξένη, την Φρειδερίκη και τον Νικόλαο.

Αιώνια του η μνήμη.

ΚΗΔΕΙΕΣ:

• Στις 27 Νοεμβρίου του 2001, απεβίωσε η **Γλυκερία Ζιάκου** στην Ηγουμενίτσα. Κόρη του Νικολάου Κίσσα, γεννήθηκε στις 8 Μαΐου του 1914 στην Αγία Βαρβάρα. Παντρεύτηκε τον Σωτήριο Κ. Ζιάκο από τον Αμάραντο και απέκτησαν τέσσερα παιδιά. Το Σοφοκλή, τη Σταυρούλα, την Ειρήνη και τη Μαρία.

Ο Θεός να την αναπαύσει.

Συλλυπητήρια σε όλους τους συγγενείς.

• Απεβίωσε στις 11/5/2002 η **Αλεξάνδρα Πολίτη** στα Ιωάννινα κόρη του Νικολάου Ζιάκου. Γεννήθηκε στον Αμάραντο στις 20-11-1918. Παντρεύτηκε τον Κων/νο Πολίτη και απέκτησαν τέσσερα παιδιά. Τον Αποστόλη, τη Φλωρίτσα, τον Παύλο και τον Σπυρίδωνα. Η σειπτή σορός, μεταφέρθηκε στον Αμάραντο.

Ο Θεός να την αναπαύσει, συλλυπητήρια σε όλους τους συγγενείς.

• Απεβίωσε ο **Σωτήριος Πορφύρης του Κων/νου** και της Μάρθας στις 21/5/2002. Παντρεμένος με την Παρασκευούλα Τσάτση απέκτησαν τέσσερα παιδιά. Τη Βικτωρία, τον Πέτρο, τη Βασιλεία και τη Δήμητρα. Ο Θεός να τον αναπαύσει, συλλυπητήρια σε όλους τους συγγενείς.

• Η **Αφροδίτη Τζοβάρα** κόρη του Κων/νου και της Αναστασίας Κασιάλα. Γεννήθηκε στις 30-6-1939 στον Αμάραντο. Παντρεύτηκε τον Χρήστο Τζοβάρα από την Αγία Βαρβάρα και απέκτησαν δύο κορίτσια. Την Αλεξάνδρα και την Ουρανία. Απεβίωσε στις 10-6-2002 και ετάφη στο κοιμητήριο Αχαρνών. Ο Θεός να την αναπαύσει, συλλυπητήρια σε όλους τους συγγενείς.

• Η **Αριστέα Ντισάκα** γεννήθηκε στις 12-3-1913 στον Αμάραντο. Κόρη του Αποστόλη Παναγιωτίδη και της Φωτεινής. Παντρεύτηκε τον Κων/νο Ντισάκα και απέκτησαν τέσσερα παιδιά. Τη Μαργαρίτα, το Φώτη, την Ανδρονίκη και τον Νικόλαο. Απεβίωσε στην Αθήνα στις 22-6-2002 και ετάφη στο κοιμητήριο της Καλλιθέας. Ο Θεός να την αναπαύσει, συλλυπητήρια σε όλους τους συγγενείς.

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Διακρίνονται από αριστερά: Αλ. Γιαννούλης, Απ. Τσώχος και ο κ. Ιωάννης Ζιάκος.
Τη φωτ. αυτή και του προηγούμενου τεύχους της σελ. 51 μου έδωσε η κ. Γιολάντα Ζιάκου-Κυρώζη την οποία θερμά ευχαριστώ.

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Διακρίνονται: Καθισμένος στο μέσον ο αείμνηστος διδάσκαλος του χωριού μας Δημιοσθένης Ντούτσας και ο διδάσκαλος της Αγ. Βαρβάρας εκείνη την εποχή Χαρ. Γεωργιάδης πίσω όρθιος πιθανότατα στην Αγ. Βαρβάρα από εκδρομή των σχολείων. Με πολύ δυσκολία επώθησαν τα εξής ονόματα. Από δεξιά: Κασσιανή Νόκου, Βικτωρία Ζακοπούλου ή Βικτωρία Κασιόλα, Λεύκω Παπαγιάννη, Νίκη Τσιάτση, Κωνσταντίνος (Ντάνω) Τζάφου, Λεύκω (γιατρού) Σιουτοπούλου, Κική Πανταζή, Φλωρίτσα Ζακοπούλου, Σωτηρία Νάκου, Μάχη Γεράση, Ανθούλα Γιαννούλη, Βασίλης (Λάκης) Τσιάτσης (πίσω) Γεώργιος Γκούντος (δίπλα), Ντίνα Τσιάτση, Αλεξάνδρα Γεράση, Φρειδερίκη Ζάμπου, Μαρινούλα Μπλάνου, Γιάννης Τσιάτσης, Καλυψώ Γκούντου, Γεώργιος Πανταζής, Κωνσταντίνος Παπαγιάννης, (Πάσιου) Τζιώτζη (κόρη Φάνη) το κεφάλι στη μέση Κασσιανή Μπλάνου και κάτω Ευανθία Νάκου (φωτ. αρχείο Ιωάννης Γκούντος τον οποίο θερμά ευχαριστώ) (τα ονόματα με κάθε επιφύλαξη)